

Sygn. akt V U 1284/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Helena Mironiuk

Protokolant Anna Filipowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 roku w Białymstoku

sprawy z wniosku **O. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

na skutek odwołania O. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 25 maja 2012 roku

Nr (...)

Oddala odwołanie

Sygn. Akt V U 1284/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2012 roku ZUS/O w B. odmówił O. K. prawa do renty socjalnej na podstawie przepisów ustawy z 27.06.2003r. o rencie socjalnej wskazując na orzeczenie komisji lekarskiej, która nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu od decyzji O. K. nie precyzując zarzutów stwierdził, iż jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Renta socjalna zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135 poz. 1268) przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- przed ukończeniem 18 roku życia,
- w trakcie nauki w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
- w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W celu ustalenia czy schorzenia występujące u odwołującego wskazują na całkowitą niezdolność do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu psychiatrii.

Po rozpoznaniu podejrzenia zaburzeń psychicznych typu schizofrenia, biegła uznała, iż aktualny stan psychiczny nie daje podstaw do uznania całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej.

W uzasadnieniu opinii biegła wskazała, iż z pomocy psychiatrycznej odwołujący korzystał w 2002r., nie chciał uczęszczać do szkoły, był obserwowany w kierunku depresji reaktywnej, po zmianie szkoły nie miał problemów z kontynuowaniem nauki. W 2011r. zgłosił się do poradni zdrowia psychicznego z objawami psychicznymi – rozpoznawano fobię społeczną, osobowość schizoidalną.

Nie stwierdzono objawów wytwórczych, rozpoczęta została psychoterapia indywidualna, która została przerwana wobec skierowania na leczenie na oddziale dziennym poradni, rozpoznano schizofrenię nieodróżnicowaną.

Aktualnie odwołujący nie ujawnia ostrych zaburzeń psychotycznych, jest nieznacznie spowolniony motorycznie, to brak jest podstaw do rozpoznania procesu schizofrenicznego i uznania całkowitej niezdolności do pracy.

Wobec złożenia dodatkowej dokumentacji medycznej, po uzupełnieniu opinii przez biegłą z zakresu psychiatrii, dopuszczono dowód z opinii biegłego psychologa.

Po rozpoznaniu podejrzenia zaburzeń psychicznych biegła z zakresu psychologii nie stwierdziła częściowej ani całkowitej niezdolności do pracy. Z uzasadnienia opinii wynika, iż rozpoznane schorzenia wymagają dalszej diagnostyki w warunkach szpitalnych, to odwołujący kontynuuje studia, wybór kierunku dokonał ze względu na późniejszą możliwość zatrudnienia, w dotychczasowym funkcjonowaniu nie obserwuje się rozpadu struktury osobowości i ewidentnych cech zaburzeń myślenia.

Podstawą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest opinia biegłych lekarzy wydana po uprzednim badaniu odwołującej i analizie dokumentacji medycznej, opinie są obiektywne, przekonywująco uzasadnione i zasługują na akceptację.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należało uznać, iż brak jest podstaw do zmiany decyzji organu rentowego w związku z czym z mocy art. 477¹¹ § 1 kpc orzeczono jak w wyroku.